

PRAKSISOVERSIGT · MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

Praksisoversigt over klageadgang, gebyr og prøvelse ved Miljø- og Fødevareklagenævnet

Klageberettigelse, klagefrist, gebyr, Klageportalen, opsættende virkning og prøvelsens omfang ved Miljø- og Fødevareklagenævnet

Version 1 · Opdateret 29. maj 2026 · 6 afgørelser · 2022–2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Denne praksisoversigt samler de tværgående procesregler ved Miljø- og Fødevareklagenævnet – klageberettigelse, klagefrist, klagegebyr, obligatorisk brug af Klageportalen, opsættende virkning, prøvelsens omfang samt afvisning og hjemvisning. Grundlaget er lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet (lov nr. 1715 af 27. december 2016), gebyr- og forretningsordensbekendtgørelserne, de enkelte sektorloves klagebestemmelser og de officielle klagevejledninger, der gengiver nævnets faste praksis. Da Miljø- og Fødevareklagenævnets egne afgørelser offentliggøres på Nævnenes Hus' afgørelsesportal og ikke er tilgængelige som domssamling her, bygger fremstillingen af nævnets linje på de vejledninger, der citerer nævnets afgørelser ordret, suppleret af den parallelle domstolsprøvelse, hvor by-, lands- og Højesteret har efterprøvet nævnets afgørelser. Oversigten dækker ikke de materielle sagsområders indhold.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser som hovedregel klager, der indgives uden om Klageportalen (digital selvbetjening), medmindre klager er fritaget for Digital Post eller der foreligger særlige forhold (fx handicap, manglende NemID/kreditkort eller hensynet til Århuskonventionen).
- 02** Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser klager indgivet efter udløbet af den 4-ugers klagefrist – praksis er restriktiv, og selv en meget kort overskridelse fører normalt til afvisning.
- 03** Miljø- og Fødevareklagenævnet kræver, at klager har en væsentlig, individuel (retlig) interesse i sagens udfald; en alene ideel, moralsk, politisk eller følelsesmæssigt motiveret interesse er ikke tilstrækkelig.
- 04** Miljø- og Fødevareklagenævnet accepterer landsdækkende natur- og miljøforeninger som klageberettigede, når de har vedtægtsbestemt formål om natur- eller miljøbeskyttelse og repræsenterer mindst 100 medlemmer.
- 05** Nævnet foretager som udgangspunkt fuld prøvelse af både retlige og faktiske spørgsmål samt skøn, men kan begrænse prøvelsen til de påklagede forhold og udvise konkret tilbageholdenhed, hvor 1. instansen har særlig faglig ekspertise, lokalkendskab eller et politisk mandat.

- 06** Nævnet har dog altid pligt til ex officio at inddrage EU-retlige forpligtelser og grundlæggende forvaltningsretlige garantiforskrifter, også når de ligger uden for klagetemaet.
- 07** Klagegebyret (900 kr. for private, 1.800 kr. for virksomheder, organisationer og offentlige myndigheder, 2016-niveau) tilbagebetales ved helt eller delvis medhold, og når klagen afvises på grund af fristoverskridelse, manglende klageberettigelse eller manglende kompetence; betales gebyret ikke inden formandens frist, afvises klagen.
- 08** En klage har – afhængigt af sektorloven – ofte ikke opsættende virkning, men Miljø- og Fødevareklagenævnet kan tillægge klagen opsættende virkning og påbyde et igangsat bygge- eller anlægsarbejde standset.
- 09** Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelser er endelige i det administrative system; prøvelse sker ved domstolene, hvor søgsmål typisk skal anlægges inden 6 måneder, og hvor domstolene efter grundlovens § 63 undtagelsesvis selv kan tillægge søgsmålet opsættende virkning.

Ét nævn for hele miljø- og fødevareområdet – oprettelse, sammensætning og afgørelsesformer

§ 1

Miljø- og Fødevareklagenævnet blev oprettet ved **lov nr. 1715 af 27. december 2016** med virkning fra 1. februar 2017 og er den øverste, uafhængige administrative klageinstans for afgørelser fortrinsvis på Miljø- og Fødevareministeriets område, jf. [lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 1](#). Nævnet er resultatet af en lang konsolidering af det miljøretlige ankesystem: Naturklagenævnet og Miljøklagenævnet blev i 2011 lagt sammen til Natur- og Miljøklagenævnet, der i 2017 blev sammenlagt med Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri til det nuværende nævn. De grundlæggende træk – faste klagefrister, regler om opsættende virkning og pligt til klagevejledning – går tilbage til opbygningen af ankesystemet på miljøområdet, som blev grundlagt med betænkning nr. 1120/1987 om det fremtidige ankesystem på Miljøministeriets og byggelovens område.

Efter [§ 3](#) er nævnet organiseret i faste afdelinger med på forhånd udvalgt sagkundskab. Oprindeligt bestod nævnet af **8 sagkyndige afdelinger** (industri, jordforurening, grundvand/vandforsyning, jordbrug, marine forhold, ferskvand, fødevarer og veterinærforhold) og **1 læg afdeling** med fire folketingsudpegede medlemmer, der skal sikre, at almene og samfundsmæssige hensyn inddrages. Ved **ændringsloven af 22. juni 2022** (museumsloven m.v. – fortidsmindeområdet, L 135, FT 2021-22, i kraft 1. juli 2022) blev der oprettet en 9. sagkyndig afdeling for kulturarvsforhold, så nævnet nu er inddelt i ti afdelinger. Formanden bestemmer ud fra sagens karakter, hvilken afdeling der behandler en sag, hvis sektorloven ikke forudsætter en bestemt sammensætning, og kan ad hoc-besikke yderligere sagkyndige efter [§ 3, stk. 2](#).

Nævnstrukturen forklarer prøvelsens karakter: kombinationen af et juridisk formandskab og sagkyndige eller læge medlemmer giver mulighed for både ren juridisk efterprøvelse og en egentlig faglig revurdering. Hovedparten af sagerne afgøres dog som formandsafgørelser (sekretariatsafgørelser i overensstemmelse med nævnets praksis); kun en mindre del forelægges nævnet i en kollegial sammensætning. Et politisk mål bag sammenlægningen var at bringe den gennemsnitlige sagsbehandlingstid varigt under seks måneder. De forvaltningsretlige krav til partshøring og begrundelse, som også gælder nævnet, behandles særskilt under [partshøring og begrundelse-forvaltning](#).

LOV

Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 1

Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 3

Klageberettigelse: væsentlig, individuel interesse og foreningers særlige adgang

Klageberettigelsen afgøres af den enkelte sektorlov, men kredsen er gennemgående den samme: **enhver, der må antages at have en væsentlig, individuel (retlig) interesse i sagens udfald**, samt visse landsdækkende foreninger. Formuleringen går igen i fx [naturbeskyttelsesloven § 86](#) og [miljøbeskyttelsesloven § 100](#), og på miljøvurderingsområdet i [miljøvurderingsloven § 50](#). Vejledningen til lov om landbrugsejendomme sammenfatter standarden: »Klageberettiget er enhver, som må antages at have en væsentlig, individuel interesse i sagens udfald«.

Miljø- og Fødevareklagenævnet lægger ved vurderingen især vægt på **afstanden mellem projektområdet og klagerens ejendom eller bopæl sammenholdt med projektets konkrete genevirkninger**. Nævnets egen begrundelse er gengivet i den officielle VVM-vejledning, hvor nævnet i **MFKN's afgørelse af 22. oktober 2021 (j.nr. 20/12174 og 20/12570)** fandt klagerne berettigede, fordi den ene var »en lokal forening med tilknytning til det område, hvor det påtænkte projekt ønskes etableret«, og fordi der for den anden blev lagt vægt på »afstanden mellem projektområdet og klagers bopæl sammenholdt med de eventuelle yderligere lugtgener«. Omvendt afviser nævnet klager uden en sådan tilknytning. Det fremgår direkte af [VVM-vejledningen, at en ideel interesse ikke rækker](#):

»En ideel interesse i natur og miljø, herunder en generel interesse i sagens udfald, der alene er moralsk, politisk eller følelsesmæssigt motiveret, kan ikke anses for en tilstrækkelig interesse i miljøvurderingslovens forstand.«

For foreninger gælder en særlig, udvidet adgang: **landsdækkende foreninger og organisationer, der har beskyttelse af natur og miljø (eller varetagelse af væsentlige brugerinteresser inden for arealanvendelsen) som vedtægtsbestemt formål, og som repræsenterer mindst 100 medlemmer**, er klageberettigede. Lokale foreninger kan derimod kun klage, hvis de repræsenterer en personkreds, hvis individuelle, væsentlige interesser direkte berøres. Sondringen har også gebyrmæssig betydning: foreninger, der alene optræder som repræsentanter for klageberettigede privatpersoner, betaler privatpersonsgebyr, mens selvstændigt klageberettigede organisationer betaler organisationssatsen.

LOV

[Miljøbeskyttelsesloven § 100](#)[Miljøvurderingsloven § 50](#)[Naturbeskyttelsesloven § 86](#)

Klagefrist, Klageportalen og gebyr – nævnets ufravigelige procesforudsætninger

Tre formelle betingelser afgør, om en klage overhovedet realitetsbehandles: rettidighed, digital indgivelse og gebyrbetaling.

Klagefrist på 4 uger. Klagen skal indgives inden 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt; er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen altid fra bekendtgørelsen, og udløber fristen på en lørdag eller helligdag, forlænges den til den følgende hverdag, jf. fx [naturbeskyttelsesloven § 87](#) og [miljøbeskyttelsesloven](#)

§ 93. Nævnet håndhæver fristen restriktivt. Det fremgår udtrykkeligt af [nævnets klagevejledning til miljøvurderingsloven](#):

»Det bemærkes, at Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis med hensyn til klagefrister er restriktiv. En klage, der er indgivet efter udløbet af klagefristen, vil normalt blive afvist, også selv om der er tale om en meget kort overskridelse.«

Obligatorisk brug af Klageportalen. Efter [§ 21](#) skal klagen indgives – og al efterfølgende kommunikation foregå – ved digital selvbetjening via Klageportalen på Nævnenes Hus' hjemmeside (login med MitID). Klagen indgives til den myndighed, der traf afgørelsen; fastholder myndigheden afgørelsen, videresender den klagen til nævnet, som udgangspunkt inden 3 uger efter klagefristens udløb. Indgives klagen uden om Klageportalen, **afviser nævnet som hovedregel klagen**. Forarbejderne til [§ 21](#) beskriver dog en række dispensationsgrunde (stk. 2-4): særlige forhold som handicap, manglende digitale kompetencer, manglende NemID eller kreditkort, samt tilfælde, hvor en afvisning ville stride mod Århuskonventionen eller EU-retten. Ved **ændringsloven af 29. december 2023** (opfølgning på evaluering af planloven, L 62, FT 2023-24, i kraft 1. januar 2024) blev det præciseret, at klagere, der er fritaget for Digital Post, automatisk er fritaget for kravet om digital selvbetjening, uden at nævnet først skal træffe en konkret dispensationsafgørelse.

Klagegebyr. Efter [§ 18, stk. 1](#) opkræves et gebyr af Nævnenes Hus – 900 kr. for privatpersoner og 1.800 kr. for virksomheder, organisationer og offentlige myndigheder (2016-niveau, pristalsreguleret efter [§ 18, stk. 2](#)). [Gebyrbekendtgørelsen § 1](#) fastslår, at indgives flere klager over samme afgørelse, opkræves ét gebyr pr. klageskrivelse, og at formanden fastsætter en betalingsfrist: »Indbetales gebyret ikke inden udløbet af fristen, afvises klagen«. Visse sagskategorier – navnlig klager på fødevare-, landbrugs- og fiskeriområdet – er gebyrfri efter [§ 19](#). Efter [gebyrbekendtgørelsen § 2](#) tilbagebetales gebyret, hvis

- afgørelsen ændres eller ophæves,
- klageren får helt eller delvis medhold, eller
- klagen afvises på grund af overskredet klagefrist, manglende klageberettigelse, eller fordi den falder uden for nævnets kompetence.

Nævnet kan desuden tilbagebetale gebyret, hvis klagen trækkes tilbage efter forhandlinger om projektilpasninger eller i øvrigt før afgørelsen – dog ikke, hvis klagen trækkes meget sent (fx efter partshøring over et udkast). Spørgsmål om gebyr afgøres af nævnet selv og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

LOV

[Bekendtgørelse om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet § 1](#)[Bekendtgørelse om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet § 2](#)[Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 18, stk. 1](#)[Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 19](#)[Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 21](#)[Naturbeskyttelsesloven § 87](#)

Hvad Miljø- og Fødevareklagenævnet lægger vægt på ved prøvelsen

§ 4 – fuld prøvelse, tilbageholdenhed og begrænsning

Omdrejningspunktet for prøvelsens omfang er [§ 11](#), der viderefører den tidligere bestemmelse i Natur- og Miljøklagenævnens lovens [§ 12 a](#). Udgangspunktet er **fuld prøvelse**: nævnet kan som rekursinstans efterprøve alle dele af den påklagede afgørelse – retlige spørgsmål, sagens faktum og afgørelsens

hensigtsmæssighed/rimelighed (herunder proportionalitet) – medmindre den enkelte sektorlov fastsætter en begrænsning. Forarbejderne formulerer det således:

»Som udgangspunkt foretager nævnet fuld efterprøvelse af 1. instansens afgørelse (dvs. efterprøver både retlige og faktiske spørgsmål), medmindre der i den enkelte sektorlov er særligt fastsatte begrænsninger i denne del af prøvelsen.«

Nævnet kan dog **udvise konkret tilbageholdenhed**. Det gælder navnlig ved prøvelse af faglige skøn og hensigtsmæssighed, »når 1. instansen har en særlig ekspertise eller lokalkendskab, eller når 1. instansen, f.eks. en kommunalbestyrelse, har et politisk mandat«. Ved sagens faktum styres prøvelsen af officialprincippet: nævnet kan lægge 1. instansens fastlæggelse uprøvet til grund, medmindre faktum bestrides, der foreligger nye oplysninger, eller oplysningen af sagen har været utilstrækkelig. At nævnet faktisk reviderer 1. instansen til bunds, illustreres af husdyr-ammoniaksagen, hvor nævnet ikke blot stadfæstede kommunens påbud, men **skærpede** fristen for at overholde totaldepositionskravet; Vestre Landsret frifandt nævnet og fandt, at det havde foretaget en konkret og individuel proportionalitetsvurdering ([BS-42958/2021-VLR](#)).

Nævnet kan **begrænse prøvelsen til de påklagede forhold** og – ved flere klagepunkter – koncentrere sig om de væsentligste, jf. § 11, stk. 1 og 2. Begrænsningen er dog ikke ubetinget: nævnet har »efter omstændighederne pligt til at inddrage andre forhold end det, der er klaget over, f.eks. spørgsmålet om overholdelse af gældende EU-ret«, og kan ikke se bort fra forvaltningsretlige garantiforskrifter eller EU-retlige forhold, som det har pligt til at prøve ex officio. At nævnet aktivt oplyser sagen yderligere under rekursbehandlingen – herunder indhenter supplerende sagkyndige udtalelser – blev tiltrådt i vindmøllesagen [BS-45479/2022-VLR](#).

Ved **ændringsloven af 12. juni 2024** (effektivisering af klagenævnenes sagsbehandling, L 167, FT 2023-24, i kraft 1. juli 2024) blev § 11, stk. 1, suppleret med en pligt til at begrænse prøvelsen til de påklagede forhold i sager om vindmølle- og solcelleprojekter og til at lade 1. instansens vurdering af behovet for vedvarende energi indgå med betydelig vægt, ligesom erhvervsministeren bemyndiges til at udvide dette til andre VE-teknologier. Også her gælder dog, at nævnet fortsat skal prøve EU-ret og grundlæggende garantiforskrifter ex officio.

Når nævnet finder en sagsbehandlings- eller hjemmelsfejl, der ikke kan repareres under rekursbehandlingen, **ophæver og hjemviser** det sagen til fornyet behandling i 1. instans frem for at træffe en ny realitetsafgørelse.

LOV

[Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 11](#)

PRAKSIS

Landsretten · Vestre Landsrets afgørelse om opsættende virkning og præjudiciel forelæggelse i sag om vindmøller ved Natura 2000-område 22.03.2024

Landsretten · Frist for overholdelse af ammoniakkrav for husdyrbrug baseret på staldanlægs oprindelige alder, ikke renoveringstidspunkt 28.06.2022

§ 5 Opsættende virkning og standsning af bygge- og anlægsarbejder

Om en klage har opsættende virkning, afgøres af den enkelte sektorlov, og billedet er ikke ensartet. På de centrale miljøområder er hovedreglen, at klagen **ikke** har opsættende virkning, men at nævnet kan bestemme andet; på naturbeskyttelses- og råstofområdet er udgangspunktet derimod, at rettidig klage har opsættende virkning, medmindre nævnet bestemmer andet. Følgende oversigt viser variationen:

Sektorlov	Udgangspunkt for klagens opsættende virkning

Miljøbeskyttelsesloven § 96	Ingen opsættende virkning; nævnet kan bestemme andet
Miljømålsloven § 57	Ingen opsættende virkning; nævnet kan bestemme andet
Naturbeskyttelsesloven § 87	Rettidig klage har opsættende virkning, medmindre klagemyndigheden bestemmer andet (med undtagelser)
Råstofloven § 26 b	Rettidig klage har opsættende virkning, medmindre nævnet bestemmer andet; forbud/påbud efter § 20, stk. 7, dog ikke
Vandforsyningsloven § 78	Klage opsættende for påbud/forbud indtil nævnets afgørelse; bygge- og anlægsarbejder må ikke påbegyndes før klagefristens udløb/nævnets afgørelse

Uanset udgangspunktet har nævnet to selvstændige reaktionsmuligheder under behandlingen af en rettidig klage: det kan **tillægge afgørelsen opsættende virkning**, og det kan **påbyde et allerede iværksat bygge- eller anlægsarbejde standset** (jf. fx [miljøvurderingsloven § 53](#), som gengivet i nævnets vejledning). Hvor en tilladelse forudsætter bygge- og anlægsarbejder, må disse som udgangspunkt ikke påbegyndes før klagefristens udløb, og er afgørelsen påklaget rettidigt, ikke før nævnets afgørelse foreligger.

Nævnets afslag på opsættende virkning indgår i den efterfølgende domstolsprøvelse. I vindmøllesagen [BS-45479/2022-VLR](#) afviste Vestre Landsret at tillægge søgsmålet mod nævnets afgørelse opsættende virkning, idet der efter en foreløbig vurdering hverken var rimelig grund til at antage alvorlig/uoprettelig miljøskade eller ugyldighedsskabende sagsbehandlingsfejl. Den generelle figur – opsættende virkning som almindelig forvaltningsretlig undtagelse – behandles under [opsættende-virkning](#), og nævnets adgang til at genoptage egne afgørelser under [genoptagelse-forvaltning](#).

LOV

[Miljøbeskyttelsesloven § 96](#)[Miljømålsloven § 57](#)[Råstofloven § 26b](#)[Vandforsyningsloven § 78](#)

PRAKSIS **Landsretten** · Vestre Landsrets afgørelse om opsættende virkning og præjudiciel forelæggelse i sag om vindmøller ved Natura 2000-område 22.03.2024

§ 6 Sammenhæng med domstolsprøvelsen – endelighed, søgsmålsfrist og opsættende virkning ved domstolene

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelser er efter [§ 17 endelige i det administrative system](#), medmindre andet følger af lovgivningen, og klageadgangen til nævnet afskærer samtidig klage til ressortministeren. For søgsmål gælder reglerne i den lovgivning, afgørelsen er truffet efter; på natur- og miljøområdet skal sag normalt anlægges **inden 6 måneder** efter, at afgørelsen er meddelt eller offentligt bekendtgjort (fx miljøbeskyttelsesloven og naturbeskyttelsesloven), jf. også nævnets klagevejledninger.

Domstolene prøver nævnets afgørelser efter [grundloven § 63](#). Praksis viser, at nævnet i vidt omfang får medhold, når sagen er tilstrækkeligt oplyst:

- I **Stevns Klint-fredningen** ([BS-27542/2023-OLR](#)) frifandt Østre Landsret nævnet og ændrede byrettens dom. Retten lagde vægt på, at nævnet havde overholdt **officialprincippet** og havde fagligt belæg for en 25 meters beskyttelsesbræmme, og at fredningen var en lovlig rådighedsindskrænkning, ikke et ekspropriativt indgreb efter [grundloven § 73](#).
- I **husdyr-ammoniaksagen** ([BS-42958/2021-VLR](#)) frifandt Vestre Landsret nævnet og tiltrådte den skærpede frist, fordi nævnet havde foretaget en konkret og individuel proportionalitetsvurdering.

- På fødevare-, landbrugs- og fiskeriområdet efterprøver domstolene tilsvarende de underliggende myndighedsafgørelser; i [BS-55707/2022-VLR](#) omgjorde Vestre Landsret delvist Fiskeristyrelsens krav om tilbagebetaling af EU-støtte, hvilket illustrerer, at også afgørelser inden for nævnets gebyrfrie sagsområde i sidste ende kontrolleres af domstolene.

Et centralt spørgsmål er, om domstolene under en retssag selv kan tillægge søgsmålet opsættende virkning. Det kan de undtagelsesvis – også uden udtrykkelig lovhjemmel. I sagen om Planklagenævnets lokalplanafgørelse i Middelfart ([BS-36790/2025-HJR](#)) fastslog Højesteret, at adgangen til opsættende virkning beror på en konkret afvejning af det offentlige interesse i gennemførelse, arten og omfanget af klagerens mulige skade, og om der efter en foreløbig vurdering er et rimeligt grundlag for ugyldighedspåstanden:

»Adgangen til uden lovhjemmel undtagelsesvist at tillægge et søgsmål opsættende virkning gælder også i en situation som den foreliggende, hvor der under en forvaltningsmyndigheds anke af en dom, hvorved en forvaltningsafgørelse er tilsidesat, bliver fremsat anmodning af modparten om at tillægge søgsmålet vedrørende gyldigheden af den administrative afgørelse opsættende virkning.«

Den generelle doktrin bekræftedes i [BS-28216/2025-HJR](#), hvor Højesteret fandt, at domstolene bevarer kompetencen til undtagelsesvis at tillægge opsættende virkning, selv hvor en særlov bestemmer, at afgørelser ikke suspenderes ved indbringelse for retten. Selv om disse sager udspringer af henholdsvis Planklagenævnet og et færøsk børneværn, fastlægger de den ramme, som også gælder ved domstolsprøvelse af Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelser.

LOV	Grundloven § 63	Grundloven § 73	Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 17
PRAKSIS			
	Højesteret · Opsættende virkning under anke af sag om Planklagenævnets afgørelse vedrørende lokalplan i Middelfart		15.01.2026
	Højesteret · Domstolenes kompetence til at tillægge klager over administrative afgørelser opsættende virkning trods særlovgivning		03.11.2025
	Landsretten · Østre Landsret stadfæster fredning af Stevns Klint og afviser lodsejeres krav om ugyldighed		27.11.2025
	Landsretten · Vestre Landsret delvist omgjorde Fiskeristyrelsens krav om tilbagebetaling af EU-støtte til fiskere		01.07.2025
	Landsretten · Frist for overholdelse af ammoniakkrav for husdyrbrug baseret på staldanlægs oprindelige alder, ikke renoveringstidspunkt		28.06.2022

§ 7 Sammenfatning af nævnets procespraksis

Miljø- og Fødevareklagenævnets procespraksis er kendetegnet ved et skarpt todelt mønster: **stramme, ufravigelige procesforudsætninger på indgangen og en grundig realitetsprøvelse bagved.**

- **Adgangskravene håndhæves konsekvent.** Klagen skal være indgivet af en klageberettiget med væsentlig, individuel interesse (ideel interesse er ikke nok), inden for 4-ugers fristen, via Klageportalen og med betalt gebyr. Brist på blot ét af disse punkter fører normalt til afvisning – og fristen håndhæves restriktivt, også ved kortvarige overskridelser.
- **Gebyret følger udfaldet.** Det tilbagebetales ved medhold og ved afvisning på grund af fristoverskridelse, manglende klageberettigelse eller manglende kompetence; mange fødevare-, landbrugs- og fiskerisager er helt gebyrfri.

- **Prøvelsen er som udgangspunkt fuld**, men nævnet kan begrænse den til de påklagede forhold og udvise tilbageholdenhed over for 1. instansens faglige skøn, lokalkendskab og politiske mandat – dog aldrig over for EU-ret og garantiforskrifter, som prøves ex officio. Siden 1. juli 2024 er prøvelsen lovbestemt begrænset i sager om vindmølle- og solcelleprojekter.
- **Opsættende virkning afhænger af sektorloven**, men nævnet kan både tillægge opsættende virkning og standse igangsatte arbejder; ved sagsbehandlingsfejl ophæves og hjemvises sagen.
- **Domstolene har det sidste ord**. Nævnets afgørelser er endelige administrativt, men kan prøves ved domstolene inden for typisk 6 måneder, hvor domstolene efter grundlovens § 63 undtagelsesvis selv kan tillægge søgsmålet opsættende virkning. Domspraksis viser, at nævnet i vidt omfang frifindes, når sagen er forsvarligt oplyst og afgørelsen proportional.

Oversigten dækker bevidst ikke de materielle sagsområders indhold eller de almene forvaltningsretlige figurer om [partshøring](#), [begrundelse](#), [opsættende virkning](#) og [genoptagelse](#), som behandles særskilt.

LOV

[Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 11](#)
[Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 18](#)
[Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 21](#)

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Bekendtgørelse om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet § 2	Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 11
Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 17	Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 18 stk. 1
Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 21 stk. 1	Naturbeskyttelsesloven § 87

MATERIALE Citerede afgørelser

6 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

2

15.01.2026	Opsættende virkning under anke af sag om Planklagenævnets afgørelse vedrørende lokalplan i Middelfart	36790-2025
03.11.2025	Domstolenes kompetence til at tillægge klager over administrative afgørelser opsættende virkning trods særlovgivning	28216-2025

LANDSRETTE · ANKEINSTANS

4

27.11.2025	Østre Landsret stadfæster fredning af Stevns Klint og afviser lodsejeres krav om ugyldighed	10266-12060
01.07.2025	Vestre Landsret delvist omgjorde Fiskeristyrelsens krav om tilbagebetaling af EU-støtte til fiskere	9923-11610

22.03.2024	Vestre Landsrets afgørelse om opsættende virkning og præjudiciel forelæggelse i sag om vindmøller ved Natura 2000-område	5404-6481
28.06.2022	Frist for overholdelse af ammoniakkrav for husdyrbrug baseret på staldanlægs oprindelige alder, ikke renoveringstidspunkt	2801-3329
